

Sıla Özlemi

– HACI · 15 Temmuz 2012

Ankara-Haymana İlçesi Devecipınarı Köyü adını ilk defa, Konya-Cihanbeyli Yeni Köyünde (Pınarbaşı) ilk öğretmenliğe başladığım 1962 yılında duymuş idim. Orasıda bir göçmen köyü idi. Devecipınarındaki akrabalar Pınarbaşına gelip gidiyorlardı. Devecipınarın çok güzel bir köy olduğundan bahsediyorlardı. Hatta Yeni köyde bulunan rahmetli halam ve eniştem de o yıllarda, Devecipınarına gezmeye gitmiş olup, rahmetli İbrahim Yıldız'ın evinde misafir olmuşlardı. Onlarda Devecipınarının güzelliğinden, Jandarma Karakolu, Tarım Kredi Kooperatifi ve Sağlık Ocağının bulunduğundan, hele sebze ve meyve bahçelerinden, evlerin avlularının çevrili olduğundan övgüyle bahsetmişlerdi. Aradan yıllar geçti, ben Sivas-Yıldızeli Karacaören Köyünde öğretmen iken, 1966 yılında Devecipınarı Köyünü yakından görmek nasip oldu. Burayı kendi köyüm kadar sevdim. Halâ o sevgi ve özlemden kurtulmuş değilim. Allah beni Devecipınarına (İbrahim Yıldız'a damat yaptı. 1966 Mayısında nişan, Eylül ayındada düğünüm oldu. Uzun yıllar yazın toz, kışın çamur yollarda, açık kamyon kasası üzerinde köye çok gittik. O zaman köyün nüfusu yetmiş dört hane idi. Her evde cıvıl cıvıl hareketlilik, insanlar arasında tatlı bir uğraş ve rekabet vardı. Köy aşağı ve yukarı diye iki mahalleden oluşuyordu. Devecipınarına gittiğimde ençok Fırtın Amca ile sohbet ediyordum. Çünkü o eski bir eğitmeni. Nazlı Hoca (imam), Sayıd Ağa, Erol Mehmet, Selim Göçmen camiide görüştüğüm cemaattendiler. Uzun Ahmet, Canbaz, Tezcan, Kara Ahmet ve Kamil Ağa (Bulgaristandan köylüm) iyi görüştüğüm kişilerdi. O günleri bugünde unutmmuş değilim. Ben Devecipınarın damadı olarak kendimi oralı sayıyorum. Bunun nedenini ben bu sitede Unutamadığım bir Trafik kazası yazımda sizlerle paylaşmıştım. Şu anda köyün yolu asfalt yapılmış, çok kişinin özel otomobili var fakat köyde yaşayan insan sayısı azalmış. Evler yıkılmaya yüz tutmuş, okul ve sağlık ocağı kapanmış. Bağ ve bahçeler terk edilmiş, hatta pek çok ağaçlar dahi kurumuş, köy bakımsız halde kalmış. O eski Devecipınarını halâ özlüyorum. Bundan dolayı makaleme Sıla Özlemi dedim. Görüşümde haklı olduğumu zannediyorum. Köyünü seven Devecipınarıllardan biraz duyarlılık göstererek, köylerine gereken ilgiyi vermelerini diler, bu uğurda ellerinden gelen çabayı esirgemeyeceklerini ümit ediyorum. Şu anda köyde oturan muhtar ve diğerlerine, evleri ve köyün sorunlarıyla ilgilendikleri için teşekkür ederim. 22.Mays.2008 HACI.